

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorivm seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

G

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](#)

Fructus debet cum beneficio restituere, qui, etiam in-
fus, est simoniacè electus aut prævulus. p. 388. n. 2.
Nisi triennali possessione tueri se possit. ibid.

Fructus bona fide absumptos restituere nemo debet,
vis in quantum factus est dicitur. p. 388. n. 2. Et quid
hoc sit? ibid.

Fructum perceptioni si non potest ingenerare Patrono-
rus Ecclesie. p. 407. n. 2.

Fructus Ecclesie vacantis servare debet Patronus
successori. p. 407. n. 4. An & quo modo sibi accipere.
ibid.

Fructus integros percipere debent, qui Ecclesie cau-
stabilant. p. 424. n. 1. Non obstante contraria con-
suetudine aut statuto. n. 2.

Fructus restituere tenetur, qui Parochiam suscepit si-
ne animo intra annum recipendi Sacerdotium. p. 439.

1.4. Collator consensu eius defecit. n. 5.

Fructus Beneficij vacantis cui applicandi. p. 706. n. 5.
p. 733. n. 1.

Fructus beneficij non potest percipere, qui culpabili-
ter negligit officium debitum. p. 727. n. 1.

Fundator.

Fundator Ecclesie potest addere pacta quælibet, ss.
Canonibus tamen non contraria. p. 36. n. 15.

Fundator Ecclesie qualcum possit in ipsa fundatione
apponere conditionem, & quomodo. p. 185. n. 2. p. 233.
num. 12.

Fundatorum voluntates Pontifex non facile mutat.
p. 155. n. 3.

Fundationes sicut statuta interpretandæ, ut cum lure
communi congruant. p. 256. n. 7.

Fundator Ecclesie acquirit eius patronatum, non cu-
mum aut redditus. p. 498. n. 10. Nisi Episcopus ultrò
concedat. ibid.

Fundata ita Ecclesia Parochialis, ut præter Recto-
num alere possit Diaconum. p. 550. n. 2.

Funus.

Funerale expensæ ordinariae pro Episcopo aut Prä-
lato fieri debent ex bonis Prelature vel Capituli. p. 359.

1.7. Extraordinariae non item; & que illæ? p. 360. n. 8.

Funeralium & Legatorum portio canonica debetur
triflexa Episcopo. p. 721. n. 3. Non est
utique in usu. ibid.

Eurius.

Eurius Iudicem agere à Natura prohibetur. p. 85.
num. 2.

Eurius retinet interpretativæ eandem Voluntatem,
quam ante. p. 151. n. 2.

Furtum.

Furtum quasi & rapinam committit malæ fidei pos-
sessor. p. 377. n. 3.

Furtum probatum an pariat infamiam? p. 677. n. 2.

Furtum aut vi laetus damni quantitatem quomodo pro-
prie possit & debeat? p. 817. n. 1. & seqq.

Gallia.

Gallia Regi competit Ius nominandi ad plerasque
Prelaturas per concordata inter Leon. I. & Franciscum

L. p. 229. n. 5. pag. 234. n. 14.

Gallia simul & Germania fuit aliquamdiu Rex unus
te Francis electus. p. 322. n. 1. Separatio quando &
quomodo facta. p. 323. n. 1.

Germania Principibus quomodo ex Sedis Apostoli-
cae concessione competit Ius eligendi Regis Rom.
p. 323. n. 2.

Germanus tantum sanguine eligendus in Im-
peratore. p. 325. n. 7.

Germania Ecclesiæ consuetudinem est, in Electione scri-
tatorum extraneos assumere. p. 344. n. 3.

Gallia's mos est, vocandi ad Electionem absentes è te-
to regno. p. 379. par.

Gallia consuetudo est, ut fructus vacantis Ecclesie
administret Rex. p. 407. n. 5.

Gallia consuetudo est, ut sc̄minæ præcellentes ha-
beant in suos subditos Iurisdictionem. p. 849. n. 1.

Generalis.

Generalis etiam cum Congregatione generali non
potest renunciare Privilegio communitatæ dato & utili.
p. 30. n. 12.

Generalis Ord. exempli confirmat alios eius superio-
res. p. 239. n. 3. Ipse confirmatur à Pontifice vel Le-
gato. ibid.

Generales Ordinum Mendicantium non indigent
confirmatione. p. 239. n. 3.

Generalis Soc. Iesu nec sua nec suorum electioni ad
dignitatem extraneam consentire potest. p. 421. n. 3.

Nisi cui cum onere paupertas est adiuncta. ibid.

Generalis absolvere potest excommunicatos à Pro-
vinciali & aliis inferioribus. p. 704. n. 2.

Genitalia. Vide Castratus.

Genitalibus à Natura aut in cunis ob malitiam alio-
rum, vel ex necessitate privatus, non est irregularis.
p. 564.

Genitalia sibi ex Medicorum consilio abscondi curas
ob periculum morbi non est irregularis. p. 564.

Genus.

Generi per speciem derogatur. p. 60. n. 4. p. 91.
p. 159. n. 1.

Generalitate Causæ delegata tribuitur Jurisdictione
tantum quasi in habitu. p. 91.

Generali in concessione non veniunt, quæ quis ve-
risimiliter non esset in specie concessurus. p. 94. n. 4.
p. 158. n. 1.

Germania.

In Germania Decanus cathedralis eligitur. p. 16. n. 1.
Est caput Capituli. p. 338. n. 2. Licet Praepositura sit
prima dignitas post Episcopalem, ibid.

Germania Oppidum quodvis potest facere statuta. p. 20.
n. 4. Qualia? ibid.

In Germania non est locus Gratiis expectativis pro-
pter Concordata. p. 126. n. 3.

In Germania competit Episcopis pars aliqua Annata-
rum. p. 159. n. 2.

Germania Imperatoribus aliisque magnatibus Lai-
cis non competit Ius conferendi beneficia. p. 236. n. 15.

In Germania non observatur ætas ad Canonicatum
Cathedralem præscripta. p. 256. n. 6.

Ad Germanos à Græcis translatum in Carolo M. Im-
periorum occidentale per quem, quando, cur, & quomodo?
p. 322. n. 1.

Germania simul & Gallia fuit aliquamdiu Rex unus
ex Francis electus. p. 322. n. 1. Separatio quando &
quomodo facta. p. 323. n. 1.

Germania Principibus quomodo ex Sedis Apostoli-
cae concessione competit Ius eligendi Regis Rom.
p. 323. n. 2.

Germanus tantum sanguine eligendus in Im-
peratore. p. 325. n. 7.

Germania Ecclesiæ consuetudinem est, in Electione scri-
tatorum extraneos assumere. p. 344. n. 3.

Germania.

Germania: Episcopi aut Prælati electi an possint ante confirmationem administrare. p. 357. n. 12.
Germania: consuetudo habet, ut Episcopus cum Pontificibus non celebret in aliena diœcesi absque licentia Ordinarij. p. 462. n. 2. Nec Prælatus in alia Ecclesia. ibid. Aut populo solemniter benedicat. ibid.

Germania: Abbates ex consuetudine benedicunt Corporalia aliaque paramenta pro suis & alienis Ecclesiis. p. 492. n. 10.

In Germania sola est Ius eligendi Episcopum adhuc penes Capitulum Cathedrale per Concordata. p. 233. n. 8. p. 509. n. 3.

In Germania solet vicinus Episcopus consecrare Episcopum. p. 713. n. 1.

Germania synodum Provincialem intra hominis memoria non habuit. p. 714. n. 1.

Germanis uictum est per pacta gentilicia renuntiare hereditatis debita. p. 766. n. 1. Pacta eiusmodi solent ab Imperatore esse confirmata. ibid.

Glossa.

Glossæ Auctoritas est maior quam unitus alterius Doctoris. p. 8. n. 19.

Glossa non prævalet contra communem. ibid.

Glossa inaniter allegatur, si habetur Ius expressum. p. 8. n. 20.

Glossa, nisi aliud constet, censemur ex pluribus opinionibus approbare postremam. ibid.

Greci.

Græcorum errorest, Spiritum Sanctum à Patre tantum procedere. p. 3. n. 1.

A Græcis ad Germanos in Carolo M. translatum Imperium occidentale per quem? quando? cur? & quomodo? p. 322. n. 1.

Græci edictum de Donatione Constantini M. corrumperunt. p. 411. n. 2.

Græci Sacerdotes matrimonio ante contracto utuntur non laudabiliter, sed absque peccato. p. 505. n. 2.

Græci solent Ordines sacros conferre extra quatuor tempora. p. 510. Sed Latinis non ita licet ab eis recipere. ibid.

Græco ritu celebrare potest Sacerdos latinus in peregrinatione per terras Orientales. ibid.

Græci non ungunt chrismate caput aut manus Episcopi in eius consecratione. p. 539.

Grammatica.

Grammaticè ignarus Episcopus deponi potest. p. 538. par &c. n. 1. Tolerari potest, si latinam lingua latenter usu didicerit. ibid.

Grammaticè ignarus Abbas an sit deponendus? p. 538. num. 2.

Gratia.

Gratiae generali derogat specialis posterior absque illius mentione. p. 64. n. 3.

Gratia pro alio absque omni eius mandato potest impetrari. p. 122. n. 5.

Gratiae expectativæ quid? p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germania: sunt sublata. ibid.

Gratiae concessio valet, si in nomine aut alia acceptantis qualitate erroretur, sed de persona constet. p. 134. n. 2.

Gratia quaecunque Pontificis concessa excommunicato est ex stylo Curiae irrita. p. 146. n. 3.

Gratia beneficialis à Pontifice concessa contra statutum aut privilegium Ecclesie non valet sine clausula. p. 149. n. 2.

Gratia facta promoto ad Episcopatum de beneficiis retinendis est strictè interpretanda. p. 150. n. 1.

Gratia concessa extinguitur morte concedentis etiam p. 150. n. 2. Imo iuxta hodiernam praxiam, nec in morte. p. 152. n. 6.

Gratia concessa ad placitum sue sedis vel sedentis non expirat cum concede. p. 151. n. 4. Nec concessa ad placitum suū & sedis simul. p. 151. n. 6. Nec concessa ad placitum solius concedentis sub nomine non proprio sed officij vel dignitatis. p. 151. n. 5.

Gratia nulla extendi potest ultra proprietatem vedorum. p. 153. n. 2. Niſi aliud de mente & intentione constet concedentis. p. 153. n. 3.

Gratiam nemini censemur facere principes cum domino Iuris alieni niſi exprimat. p. 155. n. 1. p. 158. n. 1.

Gratia absque obrepitione impetrata ut possit conferri, spectandum tempus executionis non concessionis. p. 157. n. 1.

Gratia generalis non derogat priori gratiae speciali. p. 158. n. 1.

Ad Gratiam faciendam nemo compellitur. p. 422. n. 5. Gratia non est, quod fit ex debito. p. 472. n. 1.

Gratiae Capituli qui se commitit, non renuntiat tunc v.g. litterarum Papalium. p. 484. n. 4. Vide etiā p. 472.

Gratia manet, donec in executione consequatur effectum. p. 612. n. 2.

Gratia facta non expirat per mortem concedentis sed facienda. p. 627. n. 8.

Gratia facta quodnam signum? p. 680. n. 1.

Gratia, quam ipse accipiens exequitur, non expirat morte concedentis. p. 686. n. 1.

Gratia uni facta si commissa sit alteri executio, hac non expirat per mortem committentis. p. 681. n. 2.

Gratia unius collata potest quis aliam collationem petere ad cautelam. p. 846. n. 1.

Gratianus.

Gratianus imprudenter refert fabulas circa investitram Episcoporum. p. 234. n. 14.

Guardia.

Guardia seu Custodia, Advocatio, & Regule loci Ecclesiastici quid. p. 406. n. 1. Ea de novo sibi vendicantur, id est bona Ecclesiastica usurpans excommunicatur. p. 406. n. 1. Non item id faciens ex fundatione vel consuetudine. p. 407. n. 1.

Guardianus.

Guardiani Ord. Min. habent dignitatem. p. 163. n. 4. Delegati à Pontifice vel Legato non possunt esse vi regulæ. ibid.

Guardiani electi à quo confirmandi. p. 239. n. 3.

Habitus.

Habitu regularem sumere potest puella duodenaria, sed ante proficationem examinanda ab Episcopo. p. 445. num. 2.

Habitu Clericalem non licet Clerico bigamo defere, sub Excommunicatione. p. 569.

Habitu